

GEZ	<div>KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO</div>		<div>3. Miejscowość</div> <div>Stare Drzewce</div>
<div>1. Nazwa</div> <div>DOM</div>		<div>2. Czas powstania</div> <div>2 poł. XIX w.</div>	<div>4. Adres</div> <div>Stare Drzewce 39</div> <div>67-407 Szlichtyngowa</div>
<div>8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</div> <div data-bbox="51 392 1711 1342"> </div> <div data-bbox="734 1342 1030 1366"> Widok na elewację południową. </div>			<div>5. Przynależność administracyjna</div> <div>województwo lubuskie</div> <div>powiat wschowski</div> <div>gmina Szlichtyngowa</div> <div>6. Formy ochrony</div> <div>Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).</div>

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich, Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Diring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Budynek murowany z cegły, otynkowany, założony na planie wydłużonego prostokąta na osi wschód - zachód, parterowy z użytkowym poddaszem, nakryty dachem dwuspadowym, z pokryciem z blachodachówki, ustawiony kalenicą do drogi przebiegającej przez wieś. Centralnie w ryzalicy umieszczono dwuosiowy trójkątny szczyt nakryta również dwuspadowym dachem. Elewacja frontowa symetryczna, sześciosiowa. W szczycie w partii poddasza dwa zamknięte łukiem pełnym okna. Elewacje pokryte współczesną wyprawą tynkarską nie posiadają detalu architektonicznego.

Wartości.

Dom nr 39 prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem architektury wiejskiej z początku XX wieku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w historycznej bryle, kubaturze. Zachowana historyczna kompozycja, proporcje. Budynek posiada przebudowane otwory okienne i wprowadzone okna z PCV oraz gładką wyprawę tynkarską, co zakłóca odbiór obiektu. Budynek na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Wprowadzone dwa różne rodzaje pokrycia dachowego w połąci dachowej wpływa niekorzystnie dla wartości obiektu. Budynek traci czytelność i spójność stylistyczną z architekturą okresu w jakim powstał.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Formuluje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji frontowej budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków